

การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์
Academic management in the digital era of educational institutions affiliated
with Pathum Thani university be under Phetchabun provincial
education office

ธัญณภัต ชนรักสุข¹ นลธวัช ยุทธวงศ์² และสุรพงษ์ แสงสีม³

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

Thannaphat Chonraksuk¹ Nonthawat Yuthavong² and Suraphong Saengseemok³

Northern College

Corresponding Author, E-mail: pookpuizaa9763@gmail.com

(Received: 6 July, 2024 ; Edit: 18 November, 2024 ; accepted: 21 November, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ และ 2) หาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งการวิจัยเป็น 2 ชั้น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 84 คน และผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า:

1. สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อันดับ 1 คือ งานสื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ งานวัดผลและประเมินผล งานแผนกวิชา งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และอันดับสุดท้ายคือ งานวิทยบริการและห้องสมุด ปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล คือ ไม่มีแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานและให้บริการ ไม่มีการร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ ครูไม่มีส่วนร่วมพัฒนาการวัดผลและประเมินผล การให้บริการห้องสมุดยังไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ไม่จัดให้มีการพัฒนางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีแบบมีส่วนร่วม และไม่มีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลคือ สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมวางแผนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการศึกษา มีการใช้กระบวนการนิเทศแบบเสริมแรงเพื่อให้

บุคลากรร่วมกันพัฒนาหลักสูตรกับสถานประกอบการ มีการสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ควรจัดประชุมเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อสะท้อนผลการจัดกิจกรรมงานวิทยบริการและห้องสมุด ควรจัดการประชุมร่วมกับสถานประกอบการเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกัน และมีการศึกษาปัญหาการใช้สื่อ นวัตกรรมเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

คำสำคัญ: งานวิชาการ, อาชีวศึกษา, ยุคดิจิทัล

Abstract

This research aimed to 1) study the conditions and problems of academic management in the digital era of educational institutions affiliated with Pathum Thani university be under Phetchabun provincial education office, and 2) find a guideline for developing academic management in the digital era of educational institutions affiliated with Pathum Thani university be under Phetchabun provincial education office. The research was divided into 2 stages using mixed research methods. The population consisted of 84 administrators and teachers of educational institutions affiliated with Pathum Thani university be under Phetchabun provincial education office, and 9 qualified persons as informants. The tools used were questionnaires and structured interviews. Data were analyzed using ready-made statistical software. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research results found that:

1. The overall condition of academic management in the digital era is at a low level. When considering each aspect, it was found that the number one ranking is teaching media, followed by measurement and evaluation, department work, curriculum development, dual vocational education, and finally, library and information services. The problems of academic management in the digital era are: there is no plan to develop an information technology system to improve operations and services, there is no cooperation with business establishments to develop a competency-based curriculum, teachers do not participate in developing measurement and evaluation, library services do not promote learning, there is no development of dual vocational education with participation, and there is no development of media, innovation, and technology to organize modern teaching and learning.

2. The guidelines for developing academic management in the digital era are: educational institutions should provide opportunities for personnel to participate in planning

the use of digital technology in the institution. There should be a reinforcement supervision process for personnel to jointly develop the curriculum with the establishment. There should be a survey of personnel's self-development needs in digital technology. There should be a meeting to listen to opinions to reflect the results of organizing activities for academic services and libraries. There should be a meeting with the establishment to determine guidelines for jointly managing dual vocational education. There should be a study of problems in using media and innovation to use as data for developing academic administration in the establishment.

Keywords: Academic work, Vocational education, Digital era

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) กำหนดเป็นหลักการในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และฉบับที่ 13 (พ.ศ.2565-2570) ไว้ว่าการที่จะพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและมีความยั่งยืนให้เกิดขึ้นในอนาคตนั้น ต้องให้ความสำคัญการเสริมทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการจะขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทั้งในระยะกลางและในระยะยาว โดยเฉพาะพัฒนาคนให้มีความพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทักษะการเรียนรู้ และการเสริมสร้างปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน โดยมีการน้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ทั้งในเชิงระบบและโครงสร้างของสังคมไทยให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 และยุทธศาสตร์ชาติที่เน้นการพัฒนาคุณภาพของคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีความรู้พื้นฐานดิจิทัล มีทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะความเข้าใจในความต่าง วัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ทักษะทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (สุริสา ไวแสน, 2565)

สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษามุ่งการจัดการอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เป็นการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ขับเคลื่อนศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคน และมุ่งความเป็นเลิศทางอาชีวศึกษา ยกระดับความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการ ยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน ยกระดับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และเพิ่มประสิทธิภาพ Application ช่างอาชีวะ พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวะให้มีสมรรถนะในการใช้และสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ที่ทันสมัยในโลกยุคดิจิทัล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2564) การดำเนินการของสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุตามนโยบายข้างต้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ เพราะเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีคุณลักษณะตรงตามที่หลักสูตร สังคมและประเทศชาติต้องการ ซึ่งการบริหารงานวิชาการตามระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษามีขอบข่ายงานวิชาการไว้ 6 งานคือ งานแผนกวิชา งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานวิทยบริการและห้องสมุด งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและงานสื่อการเรียนการสอน จาก

การศึกษาของซิมมัวร์ สอนจันทร์แดง (2563) พบว่า ปัญหาการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการบริหารงานวิชาการ สูงที่สุด โดยการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน มีปัญหาสูงสุด เมื่อพิจารณาการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 งานพบว่า งานแผนกวิชาซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนงานวิชาการโดยตรง ยังมีปัญหาสูงสุดอีกด้วย (สุมิตร คชวงษ์, 2562)

สถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนระดับอาชีวศึกษาที่อยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา ผลการประเมินตนเองในปีการศึกษา 2565 ด้านสภาพของสถานศึกษา พบว่า ยังไม่มีแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจน ด้านแผนกวิชา ยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน มีกิจกรรมหลากหลายซ้ำซ้อนเกินจำเป็น ด้านงานวัดผลและประเมินผล ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำไปใช้ ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด มีพื้นที่จำกัดไม่เอื้อต่อการจัดแหล่งเรียนรู้ และไม่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ยังไม่มีการจัดการศึกษาวิชาชีพโดยร่วมมือกับสถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้อย่างชัดเจน และด้านงานสื่อการเรียนการสอน ครูมีภาระงานนอกต้องรับผิดชอบทำให้เวลาสอนลดลง แผนกการนิเทศการศึกษาไม่เป็นไปตามที่กำหนด ทำให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานียังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่บรรลุตามเป้าประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด

ความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจวิจัยการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการว่ามีสภาพเป็นอย่างไร ประสบปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการแสวงหาแนวทางกับผู้รู้ที่มีประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ตามขอบข่ายงานที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ให้ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่จะเป็นการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะวิชาชีพสู่การพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สภาพชุมชน สังคม เศรษฐกิจท้องถิ่นและการให้บริการของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ดำเนินการดังนี้

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 84 คน

เครื่องมือการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบปรนัย (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) กำหนดค่าระดับการแปลผลไว้ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล เป็นแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ (Multiple Response)

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ มีดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาและเอกสารที่เป็นแนวคิดการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อกำหนดเป็นนิยามปฏิบัติการ

2. ยกร่างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 6 งาน นำโครงร่างแบบสอบถามทั้งฉบับเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา ความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถามความครอบคลุมกับเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง แก้ไข

3. นำมาปรับปรุง เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินความตรงเชิงเนื้อหา วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ระหว่าง 0.60-1.00 ทุกข้อ

4. นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 30 คน ผลหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับได้ .991

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เก็บได้ครบจำนวน 84 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่เก็บมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่และค่าร้อยละ

2. สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) กำหนดค่าคะแนนเฉลี่ยเพื่อการแปลผลไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่และค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ดำเนินการดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจากการเลือกแบบเจาะจง (specific selection) เป็นนักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ รวม 9 คน

เครื่องมือการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) มี 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นแบบเต็มข้อความ (Complete form) และตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Open-end) จำนวน 6 ข้อ

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. นำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 รายข้อในแต่ละด้านสภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดและปัญหาที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดด้านละ 3 ข้อมาสรุปอุปนัย

2. สร้างเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์ตามขอบเขตของเนื้อหา 6 ด้าน ๆ ละ 1 ข้อ

3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง

4. นำกลับมาปรับแก้ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง โดยเดินทางไปสัมภาษณ์ตามกำหนดที่ผู้ทรงคุณวุฒินัดหมาย ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด นำบันทึกมาตรวจสอบความสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา นำผลมาจัดลำดับความถี่จากมากไปน้อย แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง อภิปรายผลด้วยความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

ที่	รายการ	สภาพการปฏิบัติ		แปลผล	อันดับ
		μ	σ		
1	งานแผนกวิชา	2.12	0.17	น้อย	4
2	งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	2.12	0.18	น้อย	5
3	งานวัดผลและประเมินผล	2.13	0.22	น้อย	2
4	งานวิทยบริการและห้องสมุด	2.11	0.16	น้อย	3
5	งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	2.12	0.19	น้อย	6
6	งานสื่อการเรียนการสอน	2.18	0.24	น้อย	1
โดยรวม		2.13	0.13	น้อย	

ตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\mu = 2.13$, $\sigma = 0.13$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงจากสูงไปหาต่ำอันดับที่ 1 คือ งานสื่อการเรียนการสอน สูงที่สุด ($\mu = 2.18$, $\sigma = 0.24$) รองลงมาคือ งานวัดผลและประเมินผล ($\mu = 2.13$, $\sigma = 0.22$) งานแผนกวิชา ($\mu = 2.12$, $\sigma = 0.17$) งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ($\mu = 2.12$, $\sigma = 0.18$) งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ($\mu = 2.12$, $\sigma = 0.19$) และอันดับสุดท้ายคือ งานวิทยบริการและห้องสมุด ($\mu = 2.11$, $\sigma = 0.16$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปปัญหาสูงสุด 3 อันดับในแต่ละงานได้ดังนี้

ปัญหาแผนกวิชา ปัญหาอันดับที่ 1 คือ การเตรียมพื้นที่การใช้ประโยชน์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อปฏิบัติงานไม่สะดวกมีความล่าช้า รองลงมาคือ การจัดเตรียมวัสดุและครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ไม่เหมาะสมเพียงพอ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย และไม่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานของแผนกวิชา ตามลำดับ

ปัญหาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ปัญหาอันดับที่ 1 คือ การกำกับ นิเทศเพื่อส่งเสริมให้ครูนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนตามสาระวิชาไม่สม่ำเสมอต่อเนื่อง รองลงมาคือ ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดทำแผนการเรียนการสอนยังมีน้อยไม่สอดคล้องกับหลักสูตร และสถานประกอบการได้รับโอกาสให้ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรน้อยไม่ทั่วถึง ตามลำดับ

ปัญหางานวัดผลและประเมินผล ปัญหาอันดับที่ 1 คือ การเปิดโอกาสให้ครูร่วมพัฒนาการวัดผลและประเมินผลยังมีน้อยไม่ทั่วถึง รองลงมาคือ การจัดหาเอกสารแบบพิมพ์ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลมีจำกัด ไม่

เพียงพอ และไม่มีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจระเบียบการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้เกี่ยวข้องให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ตามลำดับ

ปัญหางานวิทยบริการและห้องสมุด ปัญหาอันดับที่ 1 คือ พื้นที่ใช้งานจัดกิจกรรมในห้องสมุดมีจำกัด ไม่ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมาคือ สถานศึกษาไม่มีการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูงเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และไม่มีศูนย์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองในยุคดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียนนักศึกษา ตามลำดับ

ปัญหางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ปัญหาอันดับที่ 1 คือ ครูฝึกและครูนิเทศไม่ได้มีการประชุมร่วมกันเพื่อพัฒนาแผนจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น รองลงมาคือ สถานศึกษาและสถานประกอบการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนไม่ได้ร่วมกันวางแผนการฝึกงาน ฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้นักเรียนนักศึกษา และไม่มีการทำแบบสำรวจความสนใจ ความต้องการของนักเรียนนักศึกษาเพื่อเลือกสถานประกอบการก่อนการฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์จริง ตามลำดับ

ปัญหางานสื่อการเรียนการสอน ปัญหาอันดับที่ 1 คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยมีน้อยไม่หลากหลาย รองลงมาคือ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้จัดการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอไม่เหมาะสม และขาดการดูแลบำรุงรักษาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อเสนอแนะความถี่สูงสุด 3 อันดับแต่ละงานมีดังนี้

การพัฒนางานแผนกวิชา อันดับที่ 1 คือ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรร่วมกำหนดนโยบาย การวางแผน ปรับปรุงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อย่างทั่วถึง รองลงมาคือ ควรส่งเสริมให้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อเป็นเป้าหมายการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และควรมีการประชุมรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของแผนกวิชา ตามลำดับ

การพัฒนางานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน อันดับที่ 1 คือ ควรมีการใช้กระบวนการนิเทศแบบเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรร่วมกันพัฒนาหลักสูตรกับสถานประกอบการ รองลงมาคือ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรร่วมเรียนรู้การใช้นวัตกรรมดิจิทัลจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง และควรมีการกำหนดแผนงาน โครงการพัฒนาหลักสูตร ปฏิทินการกำกับให้มีการปฏิบัติอย่างชัดเจน ตามลำดับ

การพัฒนางานวัดผลและประเมินผล อันดับที่ 1 คือ ควรมีการสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรเพื่อสนับสนุนให้ตรงกับความต้องการและความสนใจ รองลงมาคือ ควรมีการหมุนเวียนงานความรับผิดชอบเพื่อสนับสนุนให้หัวหน้ากลุ่มงานมีส่วนร่วมการวัดผลและประเมินผลมากยิ่งขึ้น และควรกำหนดเป็นนโยบาย พันธกิจ เป้าหมายการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานวัดผลและประเมินผลอย่างชัดเจน ตามลำดับ

การพัฒนางานวิทยบริการและห้องสมุด อันดับที่ 1 คือ ควรมีการจัดประชุมเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อสะท้อนผลการจัดกิจกรรมงานวิทยบริการให้ได้มาตรฐาน รองลงมาคือ ควรกำหนดเป็นนโยบายและแผนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง และควรสนับสนุนการพัฒนาบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกให้อำนวยต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ตามลำดับ

การพัฒนางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี อันดับที่ 1 คือ ควรจัดประชุมร่วมกันกับสถานประกอบการ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทางการดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจน รองลงมาคือ ควรมีการประชุมร่วมกันเพื่อ วิเคราะห์ปัญหา กำหนดวิธีแก้ กำหนดเป็นแนวทางการดำเนินงานระบบทวิภาคี และควรจัดระบบพี่เลี้ยงสอนงานแนะ แนวทางวิชาชีพและการนิเทศ กำกับ ประเมินการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

การพัฒนางานสื่อการเรียนการสอน อันดับที่ 1 คือ ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาการใช้สื่อการสอน เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดแนวทางพัฒนาของสถานศึกษา รองลงมาคือ ควรมีการนำข้อมูลมาใช้ตัดสินใจในการวางแผน งานสื่อการเรียนการสอนอย่างครอบคลุมชัดเจน และควรส่งเสริมให้มีการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ใน การจัดการเรียนการสอนเสมอ ตามลำดับ

อภิปรายผล

มีผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย งานสื่อการเรียนการสอนมีการปฏิบัติสูงที่สุด อาจเป็น เพราะสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานีเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายอาชีพ ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาทักษะฝีมือวิชาชีพจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการฝึกปฏิบัติจริงกับสื่อและสถานการณ์จำลองเสมือน จริงมากกว่าสาขาอื่น สื่อการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องการบริหารงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับ แนวคิดของ สงบ อินทรมณี (2562) ที่กล่าวถึงหลักการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลว่า เป็นการบริหารเพื่อ ยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งเสริมให้ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึง เทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้และการบริการของสถานศึกษา มีการวางแผนและ การดำเนินการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้พร้อมดำเนินการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือมหาวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงาน อาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

ปัญหางานแผนกวิชา คือ การจัดเตรียมพื้นที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงานของแผนกวิชาไม่สะดวกมี ความล่าช้า สอดคล้องกับนิรุต ปรีดาศักดิ์ (2562) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การพัฒนาแผนกวิชาให้สะอาด เรียบร้อยอยู่เสมอจัดพื้นที่ปฏิบัติงานได้เหมาะสม ปัญหาสูงที่สุดเช่นกัน

ปัญหางานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน คือ การกำกับและนิเทศเพื่อส่งเสริมให้ครูนำหลักสูตร ไปใช้จัดการเรียนการสอนตามสาระวิชาไม่สม่ำเสมอขาดความต่อเนื่อง สอดคล้องกับสมิทร คชวงษ์ (2562) ที่ ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานของฝ่ายวิชาการ เสนอโครงการและรายงานผลการ ปฏิบัติงาน มีปัญหาสูงที่สุดเช่นกัน

ปัญหางานวัดผลและประเมินผล คือ การเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมพัฒนาการวัดผลและประเมินผล ยังมีน้อยไม่ทั่วถึง สอดคล้องกับชนัญชิตา อินทร์สุ่ม (2564) ที่ศึกษาการเตรียมความพร้อมการบริหารงานวิชาการ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน

อาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า สถานศึกษากำหนดให้บุคลากรปรับวิธีการดำเนินการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ปฏิบัติน้อยที่สุด

ปัญหางานวิทยบริการและห้องสมุด คือ พื้นที่ใช้งานและจัดกิจกรรมในห้องสมุดมีจำกัดไม่ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับศิริ แดงศรี (2564) ที่ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทุกรูปแบบทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีปัญหาสูงที่สุด

ปัญหางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี คือ ครูฝึกและครูในภาคไม่ได้มีการประชุมร่วมกันเพื่อพัฒนาแผนจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น สอดคล้องกับศิริ แดงศรี (2564) ที่ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การวางแผนร่วมกับสถานประกอบการเพื่อจัดอบรมสัมมนาการใช้แหล่งเรียนรู้ก่อนส่งนักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์ มีปัญหาสูงที่สุด

ปัญหางานสื่อการเรียนการสอน คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยมีน้อยไม่หลากหลาย สอดคล้องกับวารุณี ภาวรงค์ (2566) ที่ศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 2 พบว่า ความต้องการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สูงที่สุด

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในเครือข่ายวิทยาลัยปทุมธานี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ มีดังนี้

การพัฒนางานแผนกวิชา พบว่า สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้บุคลากรร่วมกำหนดนโยบาย มีการวางแผนปรับปรุงพัฒนาการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการศึกษาอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับนิรุต ปรีดาศักดิ์ (2562) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ควรมีการแบ่งภาระงาน ความรับผิดชอบในแผนกวิชาให้ชัดเจน ลดภาระงานที่ซ้ำซ้อน และครูมีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

การพัฒนางานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน พบว่า สถานศึกษาควรมีการใช้กระบวนการนิเทศแบบเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรร่วมกันพัฒนาหลักสูตรกับสถานประกอบการ สอดคล้องกับสุมิตร คชวงษ์ (2562) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคเชิงเทรา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและกำกับติดตาม ประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนางานวัดผลและประเมินผล พบว่า สถานศึกษาควรมีการสำรวจความต้องการพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรเพื่อการสนับสนุนให้ตรงกับความต้องการและความสนใจ สอดคล้องกับศิริ แดงศรี (2564) ที่ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ควรพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจการใช้เทคโนโลยี โดยเชิญวิทยากรจากอาชีวศึกษาจังหวัดมาจัดอบรมการสร้างเครื่องมือ ข้อสอบให้ได้มาตรฐานและนำไปใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนางานวิทยบริการและห้องสมุด พบว่า สถานศึกษาควรมีการจัดประชุมเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อสะท้อนผลการจัดกิจกรรมงานวิทยบริการให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับจิรภิญญา จตุพรโสภากุล (2562) ที่

ศึกษาคุณภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด พบว่า ควรสร้างการมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้กับชุมชนและหน่วยงานอื่น

การพัฒนางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พบว่า สถานศึกษาควรประชุมร่วมกันกับสถานประกอบการเพื่อวิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทางดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจน สอดคล้องกับวาริณี มิ่งภู (2565) ที่ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ควรวางแผนการจัดการศึกษาวิชาชีพและจัดทำแผนการฝึกงานอาชีพที่เน้นนวัตกรรมที่ทันสมัยกับสถานประกอบการ

การพัฒนางานสื่อการเรียนการสอน พบว่า สถานศึกษาควรมีการศึกษาสภาพปัญหาการใช้สื่อการสอนเพื่อเป็นข้อมูลกำหนดแนวทางพัฒนาของสถานศึกษา สอดคล้องกับวารุณี ภาวงศ์ (2566) ที่ศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 2 พบว่า ควรมีการกำหนดแนวทางการใช้สื่อจัดการเรียนการสอนให้ครูเพื่อประสิทธิภาพการใช้สื่อการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลไปใช้

มีข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลแก่หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดควรดำเนินการจัดแผนงานและโครงการพัฒนาผู้ประกอบการและผู้รับใบอนุญาต เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและตระหนักความสำคัญของการบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพ
2. สถานศึกษาควรจัดให้มีคณะกรรมการกลางเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและประสานงานกับผู้รับใบอนุญาต ผู้ประกอบการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและธุรกิจเอกชน ให้สามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางวิชาการของสถานศึกษา (SWOT Analysis) แล้วนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์งานวิชาการให้ครอบคลุมทั้ง 6 งานอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานประกอบการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพนักเรียนนักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ :
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรภิญญา จตุพรโอบากุล. (2562). คุณภาพการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชนัญชิตา อินทร์สุ่ม. (2564). การเตรียมความพร้อมการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
ของโรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา
จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทิฆัมพร สอนจันทร์แดง. (2563). แนวทางการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัด
เพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นิรุติ ปรีดาศักดิ์. (2562). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็กในจังหวัด
กำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วราริณี มิงกู. (2565). สภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาจังหวัดนครสวรรค์
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วารุณี ภาวรงค์. (2566). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน
ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
การบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริวี แดงศรี. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการ
และเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1), 353-360.
- สุมิตร คชวงษ์. (2562). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค
ฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุริสา ไวแสน. (2565). การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. *Journal of Administrative and
Management Innovation*, 10(1), 59-66.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). *หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา*

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2564). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*.

กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา.